

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7So/69/2015
Identifikačné číslo spisu:	8014201102
Dátum vydania rozhodnutia:	28.07.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8014201102.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: N. Y., nar. XX. N. XXXX, bytom vo D. T. U., G. X. I. XX/XX, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Tarabčákom, advokátom a konateľom AK - TARABČÁK s.r.o., so sídlom v Prešove, Hlavná č. 13, IČO: 36 859 109, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, v konaní o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 19. júna 2015, č. k. 5Sd/79/2014-43, o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 19. júna 2015, č. k. 5Sd/79/2014-43, v napadnutej časti výroku o trovách konania m e n í tak, že odporkyňa j e p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu AK - TARABČÁK s.r.o., so sídlom v Prešove, Hlavná č. 13, IČO: 36 859 109, náhradu trov konania v sume 358,52 eur, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Odporkyňa j e p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu AK - TARABČÁK s.r.o., so sídlom v Prešove, Hlavná č. 13, IČO: 36 859 109 náhradu trov odvolacieho konania v sume 40,65 eur, pozostávajúcu z náhrady trov právneho zastúpenia, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 19. júna 2015, č. k. 5Sd/79/2014-43, podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 12. augusta 2014, číslo: XXX XXX XXXX X.

O trovách konania rozhodol tak, že odporkyňu zaviazal nahradiť navrhovateľovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 285,60 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa, do 15 dní od právoplatnosti uznesenia.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania krajský súd považoval

opravný prostriedok navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne za podaný dôvodne, keď zo strany navrhovateľa k späťvzatiu návrhu došlo potom, čo odporkyňa vydala nové rozhodnutie, ktorým opravnému prostriedku navrhovateľa vyhovela.

Z uvedeného dôvodu krajský súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v súlade s § 11 ods. 4, § 13a a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

Konkrétne krajský súd navrhovateľovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za štyri úkony právnej služby: 1/ prevzatie a príprava zastupovania (9. september 2014) - 61,84 eur + režijný paušál - 8,04 eur, 2/ podanie návrhu na začatie konania z 19. septembra 2014 - 61,84 eur + režijný paušál - 8,04 eur, 3/ účasť na pojednávaní dňa 12. februára 2015 - 64,53 eur + režijný paušál - 8,39 eur a 4/ späťvzatie návrhu z 18. mája 2015 - 64,53 eur + režijný paušál - 8,39 eur. Celkovo krajský súd navrhovateľovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v sume 285,60 eur.

Krajský súd nepriznal navrhovateľovi náhradu za úkon - podanie návrhu z 20. januára 2015, nakoľko z obsahu súdneho spisu nevyplyvalo, že by navrhovateľ taký úkon realizoval.

2.

Uznesenie krajského súdu v časti výroku o náhrade trov konania napadol odvolaním navrhovateľ. Uviedol, že podaným návrhom z 20. januára 2015 bolo napadnuté rozhodnutie odporkyne z 15. decembra 2014, ktoré odporkyňa prevzala dňa 22. januára 2015 a o ktorom sa pojednávalo na pojednávaní dňa 12. februára 2015, dôvody ktorého tlmočil právny zástupca. Odporkyňa bola teda povinná tento návrh doručiť súdu a súd bol povinný si ho vyžiadať. Dodal, že zo spisu jednoznačne vyplýva, že predmetný návrh z 20. januára 2015 podal, a ak do spisu založený nebol, nemôže byť táto skutočnosť na ujmu navrhovateľa, nakoľko nie je povinnosťou navrhovateľa skúmať, či odporkyňa návrh súdu doručila, alebo nie, respektíve, či si ho súd vyžiadal.

Vzhľadom na vyššie uvedené, žiadal aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zmenil tak, že prizná navrhovateľovi náhradu trov konania aj za úkon z 20. januára 2015. Rovnako si uplatnil a vyčísľil náhradu trov odvolacieho konania, a to vo výške 1 sadzby + režijný paušál, celkovo teda 40,65 eur.

3.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že opravný prostriedok navrhovateľa z 20. januára 2015 bol postúpený krajskému súdu v prílohe vyjadrenia z 5. februára 2015 spolu s dávkovým spisom dňa 6. februára 2015. Uviedla, že vzhľadom na námietky navrhovateľa odporkyňa po kontrole celého dávkového spisu zistila, že predmetné vyjadrenie z 5. februára 2015 spolu s originálom opravného prostriedku z 20. januára 2015 neboli krajským súdom založené do spisu, ale boli založené v dávkovom spise. Nakoľko teda odporkyňa svojím konaním nezavinila trovy odvolacieho konania, požiadala, aby odvolací súd nezaviazal odporkyňu na úhradu trov odvolacieho konania.

4.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP s použitím § 246c ods.1 veta prvá OSP a podľa § 492 ods. 1, 2 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti z dôvodu a v rozsahu uvedenom v odvolaní navrhovateľa (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa je potrebné vyhovieť.

Podľa § 492 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) konania

podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. Odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že rozhodnutím z 12. augusta 2014, číslo: XXX XXX XXXX X odporkyňa podľa § 73 a § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. navrhovateľovi zamietla žiadosť o zvýšenie invalidného dôchodku. Rozhodnutie odporkyne vychádzalo z posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Vranov nad Topľou z 01. augusta 2014, ktorý stanovil mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľa na 70 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Na základe opravného prostriedku navrhovateľa bol jeho zdravotný stav opakovane preskúmaný posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, vysunuté pracovisko - Festivalové námestie č. 1, Košice dňa 27. novembra 2014, so záverom, že navrhovateľ je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, pričom miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľa bola stanovená na 75 % od 9. októbra 2013.

Odporkyňa následne rozhodnutím z 15. decembra 2014, číslo: XXX XXX XXXX X - I. podľa § 73, § 112 ods. 4, § 82 a § 293ce zákona č. 461/2003 Z. z. zvýšila navrhovateľovi sumu invalidného dôchodku od 9. októbra 2013 na 560,40 eur mesačne, a ktorý bol počnúc 1. januárom 2014 zvýšený na sumu 568,20 eur mesačne a počnúc 1. januárom 2015 na sumu 572,80 eur mesačne. Zároveň odporkyňa rozhodnutím z 15. decembra 2014 podľa § 112 zákona č. 461/2003 Z. z. zrušila opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie z 12. augusta 2014 a súčasne v celom rozsahu vyhovel opravnému prostriedku navrhovateľa.

Z obsahu dávkového spisu ďalej vyplýva, že navrhovateľ rovnako opravným prostriedkom z 20. januára 2015, doručeným odporkyni dňa 22. januára 2015 napadol rozhodnutie odporkyne z 15. decembra 2014, číslo XXX XXX XXXX X - I. Namietal nesprávne určenie obdobia zvýšenia invalidného dôchodku od 09. októbra 2013, pričom navrhol, aby odporkyňa zvýšila sumu invalidného dôchodku od 11. apríla 2014 na 568,20 eur mesačne a od 1. januára 2015 na sumu 572,80 eur mesačne.

Odporkyňa vydaním zmenového rozhodnutia z 23. apríla 2015, číslo XXX XXX XXXX X podľa § 73, § 112 ods. 4, § 82 a § 293ce zákona č. 461/2003 Z. z. navrhovateľovi od 14. apríla 2014 zvýšila sumu invalidného dôchodku na 568,20 eur mesačne a počnúc 1. januárom 2015 na sumu 572,80 eur mesačne.

Na základe vyššie uvedeného, navrhovateľ podaním osobne doručeným krajskému súdu 18. mája 2015 vzal späť a požiadal o zastavenie konania. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia. Konkrétne si uplatnil úkon za:

- prevzatie veci v sume 69,88 eur (61,84 + 8,04)
- návrh z 19. septembra 2014 v sume 69,88 eur (61,84 + 8,04)
- návrh z 20. januára 2015 v sume 72,92 eur (64,53 + 8,39)
- pojednávanie z 12. februára 2015 v sume 72,92 eur (64,53 + 8,39)
- späťvzatie návrhu v sume 72,92 eur (64,53 + 8,39)

Celkovo si navrhovateľ vyčísľil náhradu trov konania v sume 358,52 eur.

Krajský súd uznesením z 19. júna 2015, č. k. 5Sd/79/2014-43, podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil konanie a odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 285,60 eur, pričom náhradu za podanie návrhu z 20. januára 2015 navrhovateľovi nepriznal.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bolo práve vyššie uvedené uznesenie krajského

súdu, a to čo do časti trov konania.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu.

Občiansky súdny poriadok v piatej časti (Správne súdnictvo) neobsahuje osobitnú úpravu náhrady trov konania v prípadoch, ak konanie bolo zastavené, a preto je potrebné aplikovať § 146 OSP v spojení s § 246c ods. 1 prvej vety OSP. V ustanovení § 146 ods. 2 OSP je obsiahnutá tzv. zásada zodpovednosti za zavinenie, ktorá je výnimkou a má aplikačnú prednosť pred všeobecnou úpravou náhrady trov konania v prípadoch zastavenia konania podľa § 146 ods.1 písm. c/.

Pri posudzovaní trov konania v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá OSP je všeobecný súd povinný skúmať, či niektorý z účastníkov konania zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. K zastaveniu konania môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že na to, aby mohol súd odporkyňu zaviazat' na úhradu trov zastaveného konania, musia byť splnené dve podmienky: musí ísť o návrh, ktorý bol podaný dôvodne a dôvodom jeho späť vzatia muselo byť správanie odporcu.

V prejednávanej veci najvyšší súd zhodne so záverom krajského súdu zastáva názor, že tieto podmienky splnené boli. Správne preto krajský súd zastavil konanie a rovnako správne rozhodol o priznaní náhrady trov konania. Nesprávne však určil ich výšku.

Z obsahu spisového materiálu, ktorého súčasťou bol aj dávkový spis odporkyne nepochybne vyplýva, že navrhovateľ proti rozhodnutiu odporkyne z 15. decembra 2014, číslo XXX XXX XXXX X - I. podal návrh na jeho preskúmanie súdom (podľa tretej hlavy piatej časti OSP). Bez podania uvedeného návrhu by odporkyňa následne nevydala zmenové rozhodnutie z 23. apríla 2015, číslo XXX XXX XXXX X. Navyše uvedená skutočnosť vyplýva aj z vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa na nariadenom pojednávaní dňa 12. februára 2015, na ktorom okrem iného potvrdil a súčasne aj odôvodnil podanie návrhu z 20. januára 2015, proti rozhodnutiu odporkyne z 15. decembra 2014, číslo XXX XXX XXXX X - I.

Nakoľko navrhovateľ krajským súdom na účely náhrady trov konania nepriznaný úkon - podanie návrhu z 20. januára 2015 jednoznačne a preukázateľne realizoval, javilo by sa nedôvodným a v neposlednom rade aj nespravodlivým, aby mu za tento úkon odmena priznaná nebola. Rovnako treba posudzovať aj navrhovateľom podané odvolanie, čo do časti náhrady trov konania, a konkrétne, čo do časti nepriznania odmeny za dotknutý úkon - návrh z 20. januára 2015. Keďže navrhovateľ úkon z 20. januára 2015 realizoval, podal dôvodne aj samotné odvolanie voči uzneseniu krajského súdu, na základe čoho mu prináleží aj náhrada trov odvolacieho konania v plnej výške.

Vzhľadom na to, najvyšší súd odvolaniu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovel a rozhodnutie krajského súdu v odvolaní napadnutej časti zmenil podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 220 OSP a v súlade s § 492 ods. 1, 2 S.s.p. a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 358,52 eur podľa ich vyčíslenia a v súlade s § 11 ods. 4 veta druhá, § 13a a § 16 ods. 3 vyhlášky, a to odmeny advokáta za dva úkony právnej služby v roku 2014 (1/ prevzatie a príprava zastúpenia a 2/ návrh z 19. septembra 2014): 2 x 61,84 eur, a k tomu zodpovedajúci režijný paušál: 2 x 8,04 eur a zároveň za tri úkony právnej služby v roku 2015 (1/ návrh z 20. januára 2015, 2/ účasť na pojednávaní dňa 12. februára 2015 a 3/ späťvzatie návrhu z 18. mája 2015): 3 x 64,53 eur, a k tomu zodpovedajúci režijný paušál: 3 x 8,39 eur.

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s §

224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal ich náhradu vo výške 40,65 eur tak, ako boli ním uplatnené a vyčíslené, a to z titulu náhrady trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (podanie odvolania voči výroku o trovách konania) vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 11 ods. 4 veta druhá vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v spojení s § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky a k tomu zodpovedajúceho režijného paušálu (32,26 + 8,39).

Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.